

SFS 2005:494

Utkom från trycket
den 17 juni 2005

Lag om ändring i lagen (2003:1174) om gemensamma utredningsgrupper för brottsutredningar;

utfärdad den 9 juni 2005.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (2003:1174) om gemensamma utredningsgrupper för brottsutredningar

dels att rubriken till lagen samt 1, 3 och 5–7 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas åtta nya paragrafer, 10–17 §§, samt närmast före 10 och 15 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det närmast före rubriken före 2 § skall införas en ny rubrik som skall lyda ”Gemensamma utredningsgrupper för brottsutredningar”.

Lag om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar

1 § Bestämmelserna i 2–9 §§ gäller för sådana gemensamma utredningsgrupper för brottsutredningar som inrättas mellan myndigheter i Sverige och myndigheter i en eller flera andra stater med stöd av

1. rådets rambeslut 2002/465/RIF av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper, eller

2. konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater².

I 10–14 §§ finns bestämmelser om internationellt samarbete med kontrollerade leveranser.

Bestämmelserna i 15–17 §§ gäller överenskommelser mellan myndigheter i Sverige och myndigheter i en annan stat om samarbete som avser åtgärder i en brottsutredning som utförs av tjänstemän med skyddsidentitet.

3 § En överenskommelse om att inrätta en gemensam utredningsgrupp får, om förundersökning pågår i Sverige avseende brottslighet som gruppen skall utreda, ingås av den åklagare eller myndighet som leder förundersökningen.

Om en gemensam utredningsgrupp inte kan inrättas med stöd av första stycket får en överenskommelse om att inrätta en sådan grupp ingås av

1. Åklagarmyndigheten,

2. Rikspolisstyrelsen eller den polismyndighet som Rikspolisstyrelsen bestämmer,

3. Tullverket, eller

¹ Prop. 2004/05:144, bet. 2004/05:JuU33, rskr. 2004/05:275.

² EGT C 197, 12.7.2000, s. 1 (Celex 32000FO712 (02)).

4. Kustbevakningen.

Av överenskommelsen skall det framgå vilka tjänstemän som ingår i den gemensamma utredningsgruppen och under vilken tid gruppen skall vara verksam.

5 § Har en svensk myndighet fått uppgifter genom en gemensam utredningsgrupp som inrättats med stöd av denna lag och gäller på grund av en överenskommelse som anges i 1 § första stycket villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifterna skall myndigheten följa villkoren oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

6 § Överlämnande av uppgifter eller bevisning från en svensk myndighet till en gemensam utredningsgrupp som inrättats med stöd av denna lag får i enskilda fall förenas med villkor som är nödvändiga av hänsyn till enskilds rätt eller som är nödvändiga från allmän synpunkt.

Villkor som avses i första stycket får inte ställas upp om de strider mot den överenskommelse enligt 1 § första stycket som är tillämplig.

7 § Den svenska myndighet som överlämnat uppgifter eller bevisning och ställt villkor enligt 6 § får på begäran av en myndighet i den andra staten medge undantag från villkoret. Detsamma gäller i fråga om villkor som följer direkt av den överenskommelse enligt 1 § första stycket som är tillämplig.

Kontrollerade leveranser

10 § En ansökan från en myndighet i en annan stat om biträde med en kontrollerad leverans i Sverige skall handläggas av åklagare.

11 § En ansökan om att en kontrollerad leverans skall företas utomlands får göras av åklagare eller, sedan åklagare har lämnat sitt tillstånd till åtgärden, av polismyndighet, Tullverket eller Kustbevakningen.

12 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om vilka åklagare som är behöriga att handlägga ansökningar enligt 10 § eller göra ansökningar och pröva frågor om tillstånd enligt 11 §.

13 § I fråga om uppgifter som en svensk myndighet har fått i ett ärende om kontrollerad leverans enligt denna lag, skall bestämmelserna i 5 § tillämpas, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Bestämmelserna i 6 och 7 §§ gäller även för ärenden om kontrollerad leverans enligt denna lag. Villkor enligt 6 § får dock inte ställas upp om de strider mot en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

14 § Bestämmelserna om skadestånd i 8 och 9 §§ skall tillämpas i ett ärende om kontrollerad leverans enligt denna lag, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

15 § En överenskommelse om bistånd i en brottsutredning som genomförs av tjänstemän med skyddsidentitet får, om en förundersökning pågår i Sverige om den brottslighet åtgärden avser, ingås av den åklagare eller polismyndighet som leder förundersökningen.

Om det inte pågår eller inleds någon förundersökning i Sverige om den brottslighet åtgärden avser, får en överenskommelse som avses i första stycket ingås av

1. Åklagarmyndigheten, eller

2. Rikspolisstyrelsen eller den polismyndighet som Rikspolisstyrelsen bestämmer.

Åtgärdens varaktighet och övriga praktiska frågor skall framgå av överenskommelsen.

16 § I fråga om uppgifter som en svensk myndighet har fått i ett ärende om samarbete enligt 15 §, skall bestämmelserna i 5 § tillämpas, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Bestämmelserna i 6 och 7 §§ gäller även för ärenden om samarbete enligt 15 §. Villkor enligt 6 § får dock inte ställas upp om de strider mot en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

17 § Bestämmelserna om skadestånd i 8 och 9 §§ skall tillämpas vid samarbete enligt 15 §, om detta följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Ulf Wallentheim
(Justitiedepartementet)

